

Néhány sor az idei élménydömpingről.

Szerencsére az idei őszi találkozó még nyáron lezajlott ☺ Bár ha csak strandolni akartunk volna, nem kellett volna ennyit utazni, azért a szombat délutáni fürdőzés mindhárom medencében nagyon kellemes volt.

Ezt az élményt az alábbiak előzték meg:

Először is már a buszút remekül sikerült, a jó társaságot garantálta több éves közös munkánk, barátságunk. Viszont most nem kellett (néhány kivételtől eltekintve) semmilyen problémát megoldani, semmilyen programot megszervezni, így ritka eseményként csak csevegtünk (ez persze csak rám és közvetlen környezetemre igaz biztosan, lehet hogy mások még a világot is megváltották a Duna és a Tisza között☺

A Tiszántúlon viszont már egy érdekes ugrással egy tengerjáró hajónál landoltunk, ahol ugyan semmilyen tengeri herkentyűt nem etettek meg velünk, az egyszerű rántott húst viszont a képen látható szép környezetben fogyaszthattuk el. Ez persze szerencsés fordulat volt, mivel a tengeri izéket nem szeretem, a rántott húst viszont nagyon☺

Ez konkrétan Nyíregyházán volt, amely helyről azt is megtudtuk, hogy a legtávolabbi pirosan világító közlekedési lámpákat itt állították fel.

Másik két nevezetessége a Skanzen és az állatkert, amiket meg is tekintettünk. Ki ezt, ki azt. Sajnos nem több napra mentünk, így nem volt időnk mindent maradéktalanul kiélvezni.

Szabolcs fiam az állatkertről megjegyezte, hogy képzeljem még 4 lábú állatok is voltak- más forrásból lábatlanokról is értesültem, pl. a fejek felett úszkáló cápákról, amik bár olyanok, mint a Tropicariumiak, sokkal nagyobbak.

Bővebb információim a falumúzeumról vannak, ahol megtudtam, hogy a korongozás igen fáj a lábnak, habár igen élvezetes tevékenység. Újabb érdekes adatként megtudtuk, hogy sündisznótüskét, pulikutyaszőrt, nádtetőt legegyszerűbb fokhagymaprészeléssel készíteni. Ja, némi agyag sem árt ☺ ,bár ennek odaadását a néni megpróbálta a végsőkhig elodáztatni, a végére mindenki tele lett saját készítésű kerámiákkal.

Később felfedeztük elődeink házait, tárgyait, ruháit, nyugodt, békés körülmények között.

Nem az első ilyesfajta kirándulásom volt, mégis láttam újdonságokat, az ápolit, kellemes környezetben.

Zárásig nem tudtuk bejárni a területet, de szerintem a dolgozók még hagytak volna minket sétálgatni, csak épp meghallottuk buszunk hívogató motorzaját, és mivel nem akartunk Nagykállóig sétálni, hát kénytelen kelletlen felszálltunk a nagy fehér hajóra.

Mielőtt a szállásra értünk, még volt egy kis kitérők a helyi Tesco-ba aminek bosszantó részleteit nem részletezem, így is elég hosszú már a levelem, pedig még a felét sem írtam le a történetnek.

A szállásról jót vagy semmit, a gyerekeink nem kaptak kedvet tartós berendezkedésre a kétségkívül tiszta, bár öregecske kollégiumban.

A kézműves foglalkozásokról az emberek többsége azt gondolja, már nem lehet számára újat mutatni. A Kállóiak erre alaposan rációfoltak gyertyamerítő, csipkeverő, fafaragó tudományuk bemutatásával. A gyerekek ugyan a tévés bokszmeccset is eléggé kedvelték, azért sok szép tárgyat készítettek a nap folyamán. A gipszformákat legalább 3 hete öntötték már nekünk a helyiek, délutánra mégis mindet megfestettük☺

Közben lovas szekérrel elkocsizhattunk megtekinteni Kálló nevezetességeit, melyek közül a leghíresebbet, a Kállai kettőst a színpadon is bemutatták több más produkció mellett.

A Nagykállói múzeumok kicsik, családiasak, és a gyerekekre külön odafigyelnek, hogy addig se unatkozzanak, amíg a nagyobbak nézelődnek. Ezt érdemes lenne megtapasztalnotok, ha arra jártok (van horgászto is a környéken, hátha ez is vonzó ☺

Szóval strandoltunk délután, majd még egy női kar koncertjét is meghallgattuk, mielőtt este 9 körül hazaindultunk.

Jó volt, ahogy eddig minden NOE-s találkozó!

Köszönöm minden szervezőnek, Budai Katinak külön a rengeteg szervezést, és a vega ételeket is☺

B.Éva